

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Theologico-Moralis De Sacris Ecclesiasticorum Ministeriis, Hoc est, De Horis Canonicis, & Missæ Sacrificio

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, Anno 1695.

Caput XIV. De dispositione corporis ad dignè suscipiendam Eucharistiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42206

tio saltem die post Sacrum sine
 pravia confessione factum, esto
 non habeat animum celebrandi,
 aut nullo alio titulo ad confes-
 sionem obligetur. Hoc tamen præ-
 ceptum probabiliter non obligat
 illos Sacerdotes, qui habentes
 occasionem confitendi, eâ non
 utuntur, vel ex oblivione, vel
 inadvertentia sui mali statûs: Imò
 etiam ex malitia, quia verba Con-
 cilio eos solos comprehendunt, qui
 confessionem omiserunt urgente
 necessitate. Vid. Gob. tr. 3. cas.
 16. Tamb. Dian. &c.

C A P U T XIV.

*De dispositione corporis ad dignè
 suscipiendam Eucharistiam.*

Quid dicē-
 dum de ma-
 culis, aut
 aliâ corpo-
 ris immun-
 ditia.

Quod attinet ad dispositionem
 corporis; certum est nullas
 maculas, aut aliâ corporis immū-
 ditiē per se loquendo Communio-
 nem impedire. Quia ad hujus Sa-
 cramenti susceptionē non requiri-
 tur tam mundities corporis, quàm
 animæ. Sunt tamen hujusmodi
 corporis immunditiæ propter de-
 centiam, quantum fieri potest,
 amo-

amovendæ. Proinde vestium or-
 natus non est hîc magnopere at-
 tendendus. Et licet nunc quidem
 consuetudo obtineat, ut miles
 communicaturus gladium, aliave
 arma ob majorem modestiam de-
 ponat; Non tamen est alia, quàm
 solius decentiæ obligatio. Unde
 contrarium faciens, secluso scan-
 dalo, non peccabit. Quia in hoc
 nulla apparet irreverentia. Neque
 etiam somnus aut cibus digestus
 requiritur ante Communionem,
 de his enim nullum exstat præce-
 ptum. *V. Tamb. l. c. cap. §. 4. &*
 6. Sic neque prohibitum est, sta-
 tim post Communionem come-
 dere, aut exspuere; Modò non fit
 periculum, ne fragmentum ali-
 quod in ore, aut guttore remanse-
 rit. Nam sputo, seu salivâ ex ca-
 pite in os defluente, non est cur
 irreverentia timeatur sacris spe-
 ciebus, quæ, dum nondum con-
 sumptæ sunt, in stomacho resident.
 Congruum tamen est ac decens,
 non statim peractâ Communione
 ad comedendum advolare: Item
 expectare aliquantisper, antequâ
 exipuas, quamvis hîc longa mora
 non sit necessaria, cum species Sa-
 cramentales in stomacho à laico

De ornatu
vestium.

De gladio,
quem ge-
stat miles.

De somno
aut cibo
nondum
digesto an-
te commu-
nionem.

Erîtæ lic-
tum, factâ
communi-
one statim
comedere,
aut exspue-
re.

intra dimidium quadrantem, à Sacerdote intra quadrantem fere corrumpantur; Citiùs tamen à valido stomacho, quàm debili; Communiter autem ab omnibus intra horam. Unde etiam post horam, licitum tibi esse videtur, vomitum, si ita necesse sit, procurare. Neq; vomitus tibi sano, ex nō prævisto casu fortè superveniēs die Cōmunionis à meridie, non est magnopere curandus. Cùm certum sit species consecratas jam dudum esse corruptas: Cautè tamen & providè in hoc genere agendum cum infirmis, quorum ego unum aliquando vidi, qui sumptâ Cōmunionem, post duas trēsve horas ob stomachi debilitatem integras species rejecit. Imò statim à Cōmunionem licitum erit vomitum procurare; Si intelligeretur, species à te sumptas, venenatas fuisse, aut venenum admixtum ablutioni vel alteri cibo post Cōmunionem sumpto; Quia *Calix vita*, ut rectè inquit *D. Thomas*, in 3. part. q. 83. art. 6. *verti in mortem non debet*. Et eo casu quid faciendum speciebus ejectis dicetur pōstea. *Tamb. l. c. cap. 3. §. 1.* Opportunè hīs quoque monent DD.

Aut post horam, si ita necesse sit, vomitū procurare.

Quid agendum cum infirmis.

Vel statim à Cōmunionem, si species essent veneno infectæ.

UT SACRAMENTO. 101

communicantem non oportere esse facilem in exspuendo, statim post Communionem, ne fortè adstantibus sit scandalo; Imò si obtusum urgereris ad exspuendum, decens est strophiole sputum excipere ob Sacramenti reverentiam & circumstantium ædificationem. Cæterum, quia usus rei venereæ, sive licitus, qualis est in conjugibus, sive illicitus, qualis est v. g. in habita pollutione, aliisque luxuriæ peccatis, communiter secum trahit notabilem animi distractionem, mentisque teporem, & moralem quandam, ut multi censent, indecentiam; Idcirco ejusmodi homini eo die, quo v. g. de nocte pollutus voluntariè fuit, noli facilè suadere Communionem, nisi valde doleat de suo peccato. Quod si tamen is communi care vellet, tu illum à Communionem non prohibebis, quia certum est hic non intercedere peccatum mortale; imò probabiliter ne quidem veniale: Prudenter tamen suadebis dilationem Communionis ad unum alterumve diem, si judices postea communicaturum cum majore devotione. Vid. Gob. tr. 4, cas 20.

Quid dicendum de usu rei venereæ licito, vel illicito.

Quale jejunium præ-
requiritur,
& sub qua
obligatio-
ne.

Estne dicē-
dum mediū
noctis inci-
pere à pri-
mo ictu ho-
ræ duodeci-
mæ.

Frangētne
jejunium
naturale,
qui humorē
aut sangui-
nem ex ca-
pite defluē-
tem casu
aut volun-
tariē deglu-
t.

Vasq. &c. Præcipuum igitur, quod
ex parte corporis prærequiritur
ad dignè suscipiendam Commu-
nionem, & quidem sub gravi obli-
gatione, est jejunium naturale,
quod frangitur, si à medio noctis,
id est, à primo ictu horæ duode-
cimæ, ut communiter docent AA.
Vid. *Dian. Lug. l. 1. resp. mor. dub.*
9. &c. (Sunt tamen, qui putent
esse probabile horam duodecimā
moraliter durare usque ad ulti-
mum sonum, adeoque interea bi-
bentem non violare jejunium,
quia tamdiu videtur hora durare,
quamdiu auditur. Vid. *Bresserum*
de conse. l. 4. c. 11. Leand. &c. Vix
tamen hoc facies, nisi justa causa
accedat, sine nota temeritatis, ir-
reverentiæ, & intemperantiæ.) Si
inquā à medio noctis, ab extrinse-
co quidquā sumpseris per modum
cibi, potūs, aut medicinæ. Dixi, si
quid ab extrinseco per modū cibi,
&c. Unde si humorē aut sanguinē
ex capite defluentem, aut etiam
reliquias ciborum dentibus ad-
hærentes casu, vel etiam volunta-
riē deglutis (quamvis hoc poste-
rius alii probabiliter negent) ma-
nebis jejunus; Quia hæc non su-
nt ab extrinseco, & morali ju-
dicio

dicio pertinent ad comestionem
 præcedentis diei. Vid. *Suar. disp.*
68. sect. 4 &c. contra alios. Item,
 si ungues abrasos, lapidem, fru-
 stillum ligni, argenti, cretæ, char-
 tæ, &c. diglutias (quamvis de
 charta & creta alii contrarium
 sentiant) quia hæc morali æstima-
 tione non habent rationem cibi.
 Vid. *Dia. p. 8, n. 7, resol. 38. tr.*
de Celeb. Res. 52 & alios. Simi-
 liter si musca in os fortuito vo-
 lans, à te casu trajiceretur, quia
 non est comestio, sed respiratio.
 Pari ratione sumptio tabaci sive
 in pulvere, sive in fumo [quam-
 vis non satis decens sit] Item,
 modicæ aquæ attractio per nares;
 Quia non est comestio, aut pota-
 tio, sed vel respiratio, vel narium
 attractio, sicut etiam participa-
 tio cujusvis odoris; Nam præter-
 quam quòd non sit cibus, non su-
 mitur per comestionem, sed per
 attractionem. Denique si tempore
 pestis aliquid aromaticum ore
 circumferas, nihil deglutiendo ex
 intentione, quamvis fortè mini-
 mum quid succi à salivâ insepa-
 rabilis, esto non sit conversum
 in salivam, præter intentionem
 trajicias. Vid. *Tamb. l. c. cap. 2.*

Aut qui un-
 gues abra-
 sos, lapidē,
 frustillum
 ligni, &c.
 deglutit.

Vel qui
 muscam in
 os fortuito
 volantem
 casu attra-
 hit.

Aut tabacū
 sumens in
 fumo vel
 pulvere, aut
 modicum
 aquæ per
 nares attra-
 hens:

Aut si præ-
 ter intenti-
 onem succi
 aliquid aut
 aquæ salivæ
 inseparabi-
 liter irami-
 xtum de-
 glutias.

§. 6. Nam hoc modo aliquid deglutire, est deglutire per modum salivæ; & hoc insinuant Rubricæ, dum ajunt, si lavando os deglutias stillam aquæ (subintellige inseparabiliter salivæ immixtam, id est, ita immixtam, ut à saliva distingui non possit,) idque præter intentionem, non impedit communionem. Vid. *Dian. p. 5. tract. 5. resol. 12.*

Quid si dubites an comederis aliquid, aut post duodecimam sumpseris aliquid.

In dubio an comederis, item in dubio de hora comestionis, utrum post duodecimam comederis; In utroque hoc dubio habes probabiliter jus communicandi. Quia utrobique favet tibi privilegium possessionis: Possides enim jus communicandi, donec probetur supervenisse impedimentum, quod te privavit hoc jure: Nam *facta contra jus ante legem*, ut loquitur Regula juris, non *presumuntur*, sed *probari debent*. Alii tamen non improbabiler arbitrantur præceptum Ecclesiasticum esse in possessione, adeoque in utroque dubio non licere communicare. Vid.

Gob. tr. 4. cas. 17. Tamb.

Laym. &c.